Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σύμβασης δεν μπορεί να αναζητηθεί διότι η συμβατική δέσμευση αναλήφθηκε «ελεύθερα».

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι δεν μπορούν να αναζητηθούν οι απολεσθείσες συνέργειες.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια να δεχθεί τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας και, επομένως, δεν υπέπεσε σε κατάφωρη πλάνη κατά την αξιολόγηση της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας.

Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η UPS δεν υπέβαλε στον σύμβουλο ακροάσεων τις απαραίτητες αιτήσεις προσβάσεως στα έγγραφα της FedEx.

Με τον έκτο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η ζημία λόγω απώλειας ευκαιρίας συνιστά νέο λόγο αποζημίωσης, ο οποίος είναι απαράδεκτος.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 16 Μαΐου 2022 — Friends of the Irish Environment CLG κατά Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ιρλανδία και the Attorney General

(Υπόθεση C-330/22)

(2022/C 284/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Friends of the Irish Environment CLG

Καθών: The Minister for Agriculture, Food and the Marine, Ιρλανδία και the Attorney General

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Είναι αναγκαία η υποβολή της παρούσας αίτησης προδικαστικής αποφάσεως, σε περίπτωση που ο κανονισμός του 2020 ([1]) έχει αντικατασταθεί και/ή έχει λήξει η ισχύς των εθνικών μέτρων μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο;

2) Είναι το παράρτημα ΙΑ του κανονισμού 2020/123/ΕΕ του Συμβουλίου ανίσχυρο, λαμβανομένων υπόψη των σκοπών και των στόχων του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 ([2]) (στο εξής: κανονισμός ΚΑΠ), και συγκεκριμένα του άρθρου 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού ΚΑΠ, συμπεριλαμβανομένου του επιδιωκόμενου από το άρθρο 2, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σκοπού και των αρχών της χρηστής διακυβέρνησης που καθορίζονται στο άρθρο 3, στοιχεία γ' και δ', του κανονισμού ΚΑΠ (καθώς και του βαθμού κατά τον οποίο εφαρμόζεται σε αποθέματα για τα οποία απαιτείται προληπτική προσέγγιση), σε συνδυασμό με τα άρθρα 9, 10, 15 και 16 του κανονισμού ΚΑΠ και τις αιτιολογικές σκέψεις του, καθώς και με τα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 8 και 10 του κανονισμού 2019/472 ([3]) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου για τα αποθέματα που αλιεύονται στα Δυτικά Ύδατα (στο εξής: κανονισμός για τα Δυτικά Ύδατα), στο μέτρο που τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (ΤΑC) που καθορίζονται από τον κανονισμό του 2020 δεν συνάδουν με τις γνωμοδοτήσεις για τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (MBA) τις οποίες έχει εκδώσει το Διεθνές Συμβούλιο για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES) για ορισμένα είδη και οι οποίες προβλέπουν μηδενικά αλιεύματα;

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 2020/123 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τον καθορισμό για το 2020 για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων στα ενωσιακά ύδατα και για τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη, σε ορισμένα μη ενωσιακά ύδατα (ΕΕ 2020, L 25, σ. 1).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 354, σ. 22).

([3]) ΕΕ 2019, L 83, σ. 1